

tager Vagerinspektionsskibet fra at betale Lodspenge i de Farvande, hvor der er Lodsvang. Det har hidtil været saaledes, at naar Vagerskibet passerer Farvande, der ere Lodsvang undergivne, skal det betale Afgift og tage Lods om Bord. Det lyder jo lidt aparte, da Vagerskibets Fører kommer i disse Farvande for at inspicere Lodserne og for at undersøge, om det, de have at varetage, er varetaget paa tilbørlig Maade.

Derimod er der fra forskellige Sider rejst andre Krav, som jeg ikke har fundet det formaalstjenligt at optage i det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte for Tinget. Der er navnlig forskellige Ønsker, som have været forebragte af Skibsredere, der have ønsket nye Bugseringsbestemmelser optagne i Loven, men det har ikke været muligt at tilvejebringe Overensstemmelse mellem de Krav, som stilles fra Skibsredernes Side, og de Krav, som fastholdes fra Lodsernes Side. Og det er mig klart, at dersom der foregaar betydelige Nedsættelser med Hensyn til Betaling for Bugsering, vil det kunne medføre Krav fra Lodserne om Refusion hos Statskassen. Jeg har ladet foretage statistiske Opgørelser over, hvad der vil resultere af de Fordringer, som stilles af Skibsrederne, og saa vidt jeg skønner, vil det efter de Regler, som have været gældende hidtil, og under Hensyn til de Forandringer, der foreslaas, medføre en Nedgang for Lodserne af omtrent 17,000 Kr. om Aaret. Men naar jeg ser hen til, hvem denne Nedsættelse særlig vil komme til gode, viser det sig, at det er de udenlandske Skibsredere, der ville høste den største Fordel af en saadan Ordning. Det Spørgsmaal er et gammelt Stridsspørgsmaal, og jeg har ikke fundet det rigtigt at optage det i Loven, da det kan forvolde Vanskeligheder med Hensyn til Lovens Gennemførelse. Men det er en Selvfølge, at jeg gerne vil drøfte dette Spørgsmaal med det Udvvalg, som eventuelt vil blive nedsat om denne Sag.

Endelig er der et Krav, som er stillet af Lodserne, som jeg heller ikke har ønsket at optage i Forslaget. Det er det Krav, man har stillet om, at Aarsindtægten maa blive fordelt blandt Lodserne paa en anden Maade end nu ved de Lodserier, hvor

man har den Beregningsmaade, at de ældre Lodser faa $1\frac{1}{2}$ Part mere end de yngre. Dette Spørgsmaal har foranlediget stor Uoverensstemmelse mellem de enkelte Lodserier, idet de yngre Lodser have Krav i een Retning, medens de ældre Lodser fastholde den Bestemmelse, som nu er gældende. Adskillige af Lodserne have ønsket, at de maatte blive ophøjede til Statsmedlemsmænd og faa fast aarlig Lønning og Pension i Overensstemmelse med de Pensionslove, der gælde for andre Statstjenestemænd. Denne Fordring fra Lodsernes Side har Ministeriet ikke kunnet imødekomme, thi det vilde være en principiel Forandring i hele det Grundlag, hvorpaa Lodslovgivningen hviler. Den hviler paa det Princip, at Lodserne ere næringsdrivende Borgere, som kunne have private Erhverv, men ved Siden deraf opnaa det Privilegium at være Lods, men i Kraft deraf maa de underkaste sig Lovgivningens almindelige Bestemmelser og det Tilsyn, som i det hele kræves. Ministeriet finder, at det ikke — i alt Fald ikke for Tiden — er Anledning til at ophøje en hel ny Række Mænd til Statsfunktionærer, og man mener, at Lodsvæsenet i det hele trives bedst under Forhold, hvor hver enkelt Lods er interesseret i at faa saa stor Fortjeneste som muligt ved at tilbyde sin Tjeneste til de Skibe, som ved forskellige Lejligheder signalere efter Lods. Jeg anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Dernæst tillader jeg mig at anbefale Forslag til Lov om Ændring i Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet af 13. Juni 1879. Hvis Lovforslaget om Ændringer i Lodsloven vedtages, vil det foranledige forskellige Forandringer i forskellige Stillinger under Lodsvæsenet, og hvis det deraf følgende Lovforslag om Forandring af Lønningsloven vedtages, vil det finansielle Resultat være, at Staten sparer omtrent 12,000 Kr. aarlig. Finanslovkommissionen har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Administrationsforholdene ved Lodsvæsenet, og det glæder mig at se, at den i sin Betænkning ligeledes har anslaaet den Besparing, der kunde resultere af en Omordning af disse Forhold, til 12,000 Kr. Dette Krav vil altsaa Vedtagelsen af disse to Lovforslag fyldestgøre. For at lette ærede Medlemmers Overblik